

GROENVOORZIENING “OUD WASSENAAR“ B.V.

Het oude logo!

Een stukje historie van Groenvoorziening “Oud Wassenaar” b.v. (GOW) eigenlijk onbegonnen werk als de gehele administratie van GOW al meer dan 5 jaar de deur uit is. Dus dat wordt wroeten in het geheugen, waaraan inmiddels de tand des tijds is gaan knagen.

Voor zover in 1960 de mondelinge overdracht van enkele summiere gegevens juist was, is bij het begin van WO-II (1940 voor de jeugdige lezers) langs een pad wat haaks aansloot op de Oud Wassenaarseweg een stuk weiland omgeploegd, waarop tuinders groenten gingen verbouwen voor zichzelf en de bewoners van een zich ontwikkelend villadorp.

Bij het bezorgen van de groenten bij villabewoners werd dan ook wel gevraagd om meteen maar de heg te knippen of de rozen te verzorgen. Zie daar het begin van een kleine onderneming wat toen werd genoemd **Tuinbouwrichting “Oud Wassenaar”**. De zich “tuinbaas” noemende W.A. van Dijk woonde namelijk aan de weg welke langs het kasteel liep.

Na enkele onderbrekingen (vanwege het afschieten van V-1 raketten bij de hoek van zijn huis) kon hij na de oorlog een afdakje bouwen voor het droog houden van wat scharen, een handgrasmaaimachine, een hark en een schop. Het was vechten en knokken om een nieuwe klant te verwerven en zodra dat lukte moest er naast tuinwerk, ook met vuilnisbakken worden geslept en kleden geklopt. Nu vernederend, maar toen... een bittere noodzaak.

Het feodalisme vierde daar hoogtij en zodra je daar niet tegen kon, stonden er zo een tiental anderen klaar om je plaats in te nemen. Er zat evenwel toch ietsje muziek in want in 1955 kon de handkar in de hoek en kwam er zowaar een bakfiets. Dat was wel nodig want er waren inmiddels 4 medewerkers in dienst.

De ondernemer kreeg echter een slepende en slopende ziekte, waardoor het leiding geven steeds zwakker werd. Dat betekende dat de (inmiddels) 3 overgebleven medewerkers elk hun eigen gang gingen en zelf afspraken maakten met de klanten.

*De eerste twee jaar was hier de vestiging.
O.W.W.14*

Zij hadden nl. hun vaste adressen, één voor elke dag - zes dagen in de week of twee weken - ziedaar een klantenbestand met 30 tuinen en een schrijffloon van fl. 0,93 per uur. Eind 1959 is dhr. van Dijk overleden en begin 1960 is door mij contact gemaakt voor overname.

Op 16 april 1960 werd de koopovereenkomst getekend met Mevrouw M. van Dijk-Mostert van Tuinbouwinrichting Oud Wassenaar, waarna (voor het drukken van nieuw briefpapier) de naam werd aangepast in Tuinbouwbedrijf. Het logo van het kasteeltje (zie de afbeelding boven) bleef gehandhaafd.

Dat eerste jaar werd het een aftasten van wat mogelijk was. Voor de klanten bleef ik een vreemde die bijna moest vragen of ik een keer door de tuin mocht lopen. Over de medewerkers had ik niets te vertellen; als één van hen bv. om een vrije dag vroeg en ik zegde dat toe, dan ontstond er grote beroering, zoiets had ik eerst met de klant moeten overleggen. De rekeningen die ik elke maand uitschreef werden echter prompt betaald.

Gelukkig waren we met een besluit van de “dienst prijsbeschikking Goederen en Diensten” dat begin 1961 het schrijffloon mocht worden verhoogd van fl. 0,93 naar fl. 1,06. De situatie bleef moeilijk; als er na veel inspanning een nieuw tuintje kon worden aangelegd, kreeg ik niet de beschikking over één van de drie medewerkers om mij daarmee te helpen. Zij waren immers (bijna als slaaf) niet vrij te maken van hun vaste tuinen. Dus kwamen er snel 2 nieuwe medewerkers bij waarmee een geheel andere relatie tot de klanten werd opgebouwd en dan ook intern tot kleine spanningen leidde.

Met 5 medewerkers gingen wij dus eind 1962 een barre winter in, waarbij er twee in het vorstverlet gingen, één bij zijn vaste klanten waar hij allerlei werkjes wist te verzinnen en de overige twee - doordat zijn geen uurtje werk konden verrichtten - het bedrijfje dicht bij een faillissement brachten. In maart 1963 was er geen gulden meer in kas, de spaarpot leeg en kreeg ik geen lening van de bank omdat er geen bezit tegenover stond. Toen bleek, dat een vrij goed betaalde “goodwill” bij de overname, in de praktijk geen cent waard bleek te zijn. Maar we hebben het overleefd.

Nadien ging het geleidelijk beter; elk jaar een viertal nieuwe medewerkers er bij, waarbij we blij waren als op het eind van het jaar één er van kon blijven. Wij waren redelijk streng, kritisch en verwachtte van de medewerkers eenzelfde inzet en gedrevenheid als dat ze dagelijks voorgeschoteld zagen. Het betekende wel dat in 1975 van de 48 personen die een maand of langer in dienst waren geweest, er nog 12 over waren die inmiddels een hecht team vormden.

Veel jaren met dit team samengewerkt!

Begin 1964 moesten de (clandestien) gebouwde loods en afdakjes aan de Oud Wassenaarseweg 16 worden afgebroken en verhuisde met het bedrijf naar een paardenstal op het landgoed Cloppenburg aan de Stoeplaan. Zelf bleven we privé wonen op dit adres.

De oude loods met opslagruimte.

Op 13 dec. 1965 kregen we vergunning voor het bouwen van het kantoor met garage en bloemenkas aan de OWW, wat echter te klein was om het bedrijf in onder te brengen. Er werd ijverig gezocht naar een andere locatie en dat werd gevonden op kwekerij "Alpina" aan de Raaphorstlaan. De kwekerij, groot 2250 m² is opgericht in 1920 door S.W.A. Eschauzier, een verwoed liefhebber en kweker van `alpen- en rotsplanten. In de zomer van 1968 verhuisden we van de Stoeplaan naar de Raaphorstlaan.

De inrit naar de kwekerij ging over het toegangspad van Villa "Alpina" wat door de bewoners al gauw als hinderlijk werd ervaren. Toch duurde het tot begin 1974 alvorens we een inrit kregen op de huidige plaats.

Inmiddels waren we op 19 mei 1971 gedagvaard wegens overtreding van de "prijzenbeschikking goederen en diensten 1969". De schrijflonen waren door ons eind 1970 verhoogd van fl.7,90 naar fl. 9,52 en dat was teveel. Het feit dat de winst van het bedrijf lager was dan het bedrag, wat voor mijzelf in rekening was gebracht - en ik gevoelsmatig zoveel uren moest werken om het bedrijf met 13 medewerkers geen verlies te laten draaien - kon de rechter niet vermurwen.

Desondanks bleven we optimist en op 27 december 1973 werd Tuinbouwbedrijf "Oud Wassenaar" omgezet in een b.v. Na 1 januari 1974 werd de naam **Groenvoorziening "Oud Wassenaar"** b.v. o.a. ingeschreven bij A.S.F. en bij alles en iedereen bekend gemaakt.

Het nieuwe logo

Het gehele voorjaar werd veel tijd besteed aan het promoten van de nieuwe "groenvoorziening" en vanaf dat moment werd er steeds in publicaties en advertenties op de veelzijdigheid van het bedrijf gewezen.

Na veel overwegingen en overtuigende en verhelderende gesprekken werd op 1 juli 1974 de overstap gemaakt van weeklonen naar maandlonen. Er kwamen steeds meer grotere werken bij maar door de stabiliteit en de samenwerking in de groep medewerkers was van alles te realiseren zonder verdere uitbreiding van personeel.

Op 20 april 1982 kregen we vergunning voor het bouwen van een nieuwe loods op "Alpina"; daarbij werd de oude schuur uit 1920 afgebroken en een aantal platglas bakken opgeruimd.

De benzinebonnen

In de loods vonden er steeds verbeteringen plaats o.a. het inrichten van een schaftlokaal en toiletgroep. Voor alles was meer ruimte en met elkaar zagen we de nieuwe loods als een beloning na hard werken bij het 25-jarig bestaan in 1985. Overigens hebben wij dat jubileum gevierd met een bezoek aan de tuinen van Ada Hofman en een grootse party in Kaatsheuvel, uiteraard met de dames erbij.

Ondertussen maakten we van alles mee, van het ene naar het andere uitersten; een enorme oliecrisis met de daarbij behorende benzinebonnen, het overschakelen en gaan werken met de computer, mooie tuinaanleg bij de St. Ursula-kliniek, het fiasco in Brugge; teveel om op te schrijven en daarom begin ik er niet aan.

Op 30 juni 1995 hebben we het 35 jaar bestaan gevierd met de partners, waarbij wij eerst de koffie hebben gedronken in de Bijhorst, vandaar met een touringcar naar "Appeltern", waar voor vakidioten toch veel te beleven en te bekijken was, met tot slot 's-avonds weer terug in de Bijhorst voor een uitgebreide borrel en diner toe tot afsluiting.

Smakelijk eten met de dames erbij.

Intussen begonnen de regeltjes van bovenaf steeds strenger te worden. Vergunningen, voorschriften, ontheffingen, certificaten, terug naar de schoolbanken voor een spuitlicentie, het werd met de dag gekker. Het was allemaal waarschijnlijk wel nodig om ontwikkelingen in het goede spoor te houden, maar toch. De veranderingen werden steeds groter, net zo bijzonder als het verschil in de schrijflonen - van fl. 0,93 tot fl. 65,00.

Dan ook maar iets zeggen van het vakonderwijs - het verschil tussen de opleiding tot "vakbekwaam hovenier in" ± 1965 en het verzamelen van deelcertificaten nu, waarmee de jongste bediende (Martijn) wel bestrijdingsmiddelen mocht spuiten en zijn werkgever (Vakonderwijzer) niet; het was soms niet meer te begrijpen. Dat gaf allemaal kriebels die uiteindelijk een gedachte tot gevolg had... stoppen voor je het niet meer leuk vindt.

De overdracht bij de notaris

Een overdracht aan één van de kinderen was niet mogelijk dus werd op 1 juli 1996 G.O.W. verkocht en op 25 okt. 1996 de aandelen overgedragen aan W.A. van Ginkel, waarbij het bedrijf werd ingedeeld bij Van Ginkel West Nederland b.v.

Met de stille hoop, bij de geplande wandelingen door het mooie Wassenaar in de toekomst, nog regelmatig de bedrijfswagens met de medewerkers van G.O.W. tegen te komen.

Wassenaar, februari 2003 - J.P.Eijs.